

Dječaćki pjevački i tamburaški zbor
„Amruševo“

pitomaca dječjeg uzgajališta Amruševo u Klinča Selima
pod upravom grada Zagreba

6.5.1940

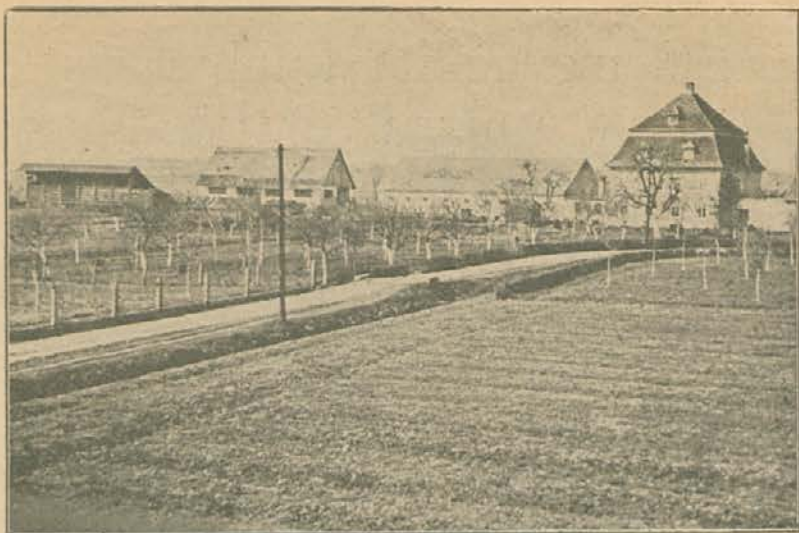
RASPORED
KONCERTA U SLOVENIJI

Slika zbora

Dirigent: PAVAO ŠTEFANAC

Među voćnjacima i poljima bijeli se cesta u Amruševo

Dječjački pjevački i tamburaški zbor uzgajališta »Amruševo«, koje stoji pod upravom grada Zagreba, dolazi u Ljubljano i daje dne 6. svibnja u 17 sati za školsku mladež, a u 20.30 sati koncert u dvorani »Union«. Dne 5. svibnja u 17 sati Št. Vid, a 7. svibnja u Celju.

Pitomci su toga uzgajališta siromašna djeca od 3 do 14 godina, većinom zavičajnici grada Zagreba.

U taj zavod primaju se iz socijalnih obzira i nezavičajnici, dok ih se ne preda u ruke nadležne vlasti.

U zavodu imaju 150 pitomaca. Tu svrše osnovnu školu, a onda do 14. godine pomažu na gospodarstvu, te se pripremaju za život.

Nakon navršene 14. godine zavičajnici gradske općine smjeste se u gradski naučnički (šegrtski) dom u Zagrebu, a nezavičajnici se predaju roditeljima ili nadležnoj općini na daljnju skrb i brigu.

Kroz dva mjeseca školskih praznika dolaze na oporavak slabunjava djeca grada Zagreba, izmjenično 100 dječaka i 100 djevojčica.

Amruševo je posjed udaljen 25 km od Zagreba, ispod Okičke gore na cesti Zagreb — Karlovac.

Taj je posjed poklonio gradskoj općini blagopokojni dr. Milan Amruš, načelnik grada Zagreba.

Zavod je osnovan 1.919. godine.

Pjevački i tamburaški zbor postoji u zavodu već preko 10 godina. Zavodom upravlja posljednjih 17 godina ravnatelj Ivan Mallus, bivši županijski školski nadzornik.

Nova zgrada, a pred njom vesela mladež...

I. DIO

VINKO ŽGANEC (*Nedelišće*):

NOVA GODINA

Dober vam večer, gospodar!
Dobre vam goste Jezuš dal.

Pripjev:

To mlado leto pofalimo,
to dete Jezuš molimo,

Zišla nam, zišla Denica
s pod one gore visoke.

Ne nam je ono Denica,
než nam je Marja Devica.

Našim je pesmam konec, kraj;
Dej nam Bog dušam svetli raj!

VINKO ŽGANEC (*Selnica*):

VUPREM OČI

Vuprem oči vu to nebo visoko,
tam ja vidim, svetle zvezde igraju.

Či mi bole jasne zvezde igraju,
bole moje mlado srce kalaju.

Međimorje, kak si lepo zeleno,
cvetičem si ti meni obgrajeno.

ZLATKO ŠPOLJAR:

TRAVO, TRAVO ZELENA

Rukovjet narodnih pjesama iz različitih
krajeva

Travo, travo zelena!
Ko će tebe, travo, kosit,
kad ja moram pušku nosit?
Travo, travo zelena!

Ne plač, stara majko,
kad u vojsku pođem,
Rasplači se, majko,
kad se ja ne vratim.

Junak je zaspo
na stazi, na travi.
I dolamom pokrio po glavi.

U Korčuli kolo kreću,
U kolu su tri djevojke,
Jedna već je isprošena,
a druga je neprošena.

MIRKO KOLARIĆ (*iz Međumurja*):

LEPI BREGI

Lepi bregi zeleni, oj zeleni,
kud se pasu kozice, hej kozice.
Čuvala je djevojka, hej djevojka.
K njim dolazi mlad kozar, hej mlad kozar.

Ljeti se osvježuju bistrim vodom Okičnice ...

ZLATKO SPOLJAR:

IVANJSKI KRIJES

Lepi Ivo kres nalaže,
ej, Lado, Lado!

Z desnom rukom kres nalaže,
ej, Lado, Lado!

Z levom rukom šaltvu igra,
ej, Lado, Lado!

»Hodi, Ivo, na večeru!«
Ej, Lado, Lado!

»Večerajte, ne čekajte!«
Ej, Lado, Lado!

Sve dečake je nadigral,
ej, Lado, Lado!

Sve devojke je nadpeval,
ej Lado, Lado!

JOSIP VRHOVSKI:

NARICALJKA

Mamica naša, mamica naša,
kam se otpravljate,
komu nas stavljate
dečicu svoju?

Cintorek, cintorek
vrtek ograjeni,
gde bu počivala
mamica naša.

Hižica, hižica,
kak joj budeš hladna,
kak joj budeš hladna,
kak joj budeš temna.

Mamica naša, mamica naša,
kam se otpravljate,
komu nas stavljate
dečicu svoju?

Dr. VLADKO MAČEK:

SELJAČKI ŽIVOT

(Ispjevao i uglazbio za vrijeme diktature
u Mitrovici)

Bog nam je otac, zemlja nam mati
Hrvatska naša, zemljica sveta,
jer smo oduvijek seljaci Hrvati,
dok bude vijeka, dok bude svijeta.

Zavičaj žarko ljubimo svoj,
pjevamo gromki naš ojl!

Zemljica naša, ona nas hrani,
vraća nam našu seljačku muku.
Pa kad po teškom plugu i brani
s čela i naših žuljavih ruku
krupan ko zrnje pada nam znoj,
pjevamo gromki naš ojl!

Borbu za pravo vjekove duge,
nigda ne klonuv, voditi znamo.
Ne ćemo biti ničiji sluge,
ne ćemo tuđeg, svojeg ne damo.

Pa kad za pravo svršimo boj,
orit će gromki naš ojl!

Tu je dom malih pjevača!

SLAVKO MODRIJAN (Iz Stenjevca):

IŠLA DUNJA

Išla dunja žito žet,
zaboravi srpa zet,

Pripjev:

Ej, dunjo moja, jabuka!

Išla dunja u šumicu,
zaboravi sekiricu.

Ej, dunjo moja, jabuka!

Išla dunja u crkvicu,
zaboravi knjižičicu.

Ej, dunjo moja, jabuka!

O d m o r

II. DIO

PREGLEJ (Koroška narodna):

GOR' ČEZ IZARO

Gor' čez izaro, gor' čez gmajnico,
kjer je dragi dom s mojo zibalko,
kjer so me zibali mamica moja
in prepevali: haji, hajo!

K' sem še majhen biv, sem biv dro vesev,
sem več barti k'tero pesem pel,
zda j vse minulo je, nič več pev ne bom,
zda j ni več moj ljubi, dragi dom!

Hiša očina, ljuba mamica,
oh, da b' našel še enkrat oba,
da našel bi jo še mamico moja,
pa bi spevlal spet: haji, hajo!

IVAN KOKOT (Iz Ivanjskog pučkog obreda):

GRLICA

Grlica je grkovala,
Marijo, rumen ružo,
grkovala, zrnce brala,
Marijo, rumen ružo.

K njoj dolazi druga grle,
Marijo, rumen ružo.
Daj mi, grle, jedno zrno,
Marijo, rumen ružo.

Nedam, grle, nijednoga,
Marijo, rumen ružo.
Bješe brati, a ne spati!
Marijo, rumen ružo.

EJ ALA VOLIM

Ej, ala volim, što sam uranio.

Ej, uranio, sunce prevario.

Ej, u toj gori, blagi lahor piri.

Ej, lahor piri, a ljubica miri.

RUDOLF MATZ (Hrvatska narodna):

JEDNU SEM RUŽU MEL

Jednu sem ružu mel,
pak sem ju zgubil.

Rožica crvena,
daj mi se javi.

Bolše te čuval bum,
na srcu nosil.

GJURO PREJAC:

VU PLAVEM TRNACI

Vu plavem trnaci mi hiža stoji,
od zelenih veja je videti ni.
Bogica je z dreva, ne vufa se reva
pokazat pred ludmi, kak da se boji.
Vre slaba je stara prek stotinu let,
od njezine brajde posušil se cvet.
Od blata je zbita i škopom pokrita,
ne moreš prav znati, jel hiža il klet?
Nju muški su žuli prinesli na svet,
za onda dok Zagorec bil je još kmet.
Al bila je bela i zmirom vesela,
a danas od tuđe se hoće podret.

I hižica tiha ščekuje on čas,
kad jenkrat i Zagorcu došel bu spas!
Na oko je tiha, al veter zmir njija
vu vejah šumećih starinski jen glas:
em Zagorcu samo je Zagorje raj,
nigdar ne bu zabil govoriti: kaj.
Dok krv je proleval, on zmir je popeval:
Še jenkrat bi rad videl zagorski kraj!
Pretrpel je muke črez jezero let,
al zopet bu brajda potirala cvet.
Iz našega gorja vre javla se zorja,
vesela i srečna bu hiža i klet.

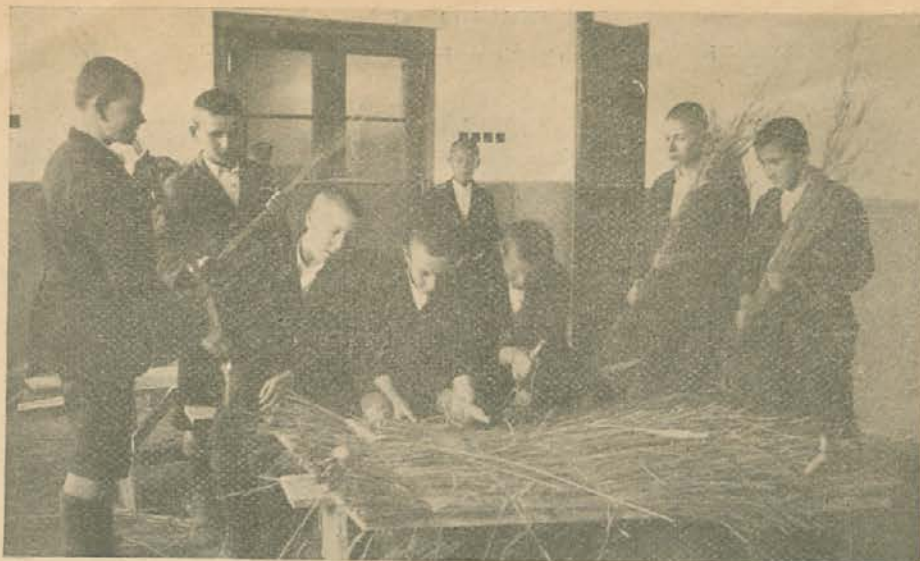
BOŽIDAR KRNIC:

CVRČAK

Nategnuo gusle,
pa sad će da svira,
gudalom poteže
sred večernjeg mira:
Crn, bjel, crn bjel...

Pjesma mu se skladna
po dolini ori
i po cvjetnoj gori,
Gdje vinograd zori:
Crn bjel, crn bjel...

Grožde vam je zrelo,
spremajte se ljudi.
Tako cvrčak gudi:
Crn bjel, crn bjel...

Za dugih zimskih dana pitomci pletu slamnjače za pokrivanje kljajlišta

STEVAN MOKRANJAC (Narodna):

PAZAR ŽIVINE

Rano pođoh na pazar,
kupih pile za dinar,
Oj, ti pile pile to!
Oj, ti kokorajko!
Oj, ti petle, rano dođi,
ter mi hoj, ter mi poj!
Oj, ti patko šigo migo!
Oj, ti gusko ševeljajko!
Oj, ti pile, pile to!

O d m o r

III. DIO

TAMBURAŠKI ZBOR

1. B. Smetana: Koračnica iz Prodane nevjeste
2. A. Harapin: Primorski napjevi
3. Z. Špoljar: Večer na Dravi
4. A. Harapin: Slovenski napjevi

Službena koračnica hrvatskih konjanika

Izvodi tamburaški i pjevački zbor

Pređi su nam primjer dali,
kako treba mrijet,
kad su složno hrabri pali
za dom drag i svet.
Nek u misli s vođom vode
ljepšem žiću nas,
da nam žuđene slobode
sine svijetli čas.

Lijepa naša domovina,
naš hrvatski kraj,
vjerno hraniš svođa sina,
da je snažan taj;
da, kad dušman mu zaprijeti,
hrabro vikne: stoj!
svakog časa spreman mrijeti
za dom mili svoj;

Pripjev:

Na konje, kad jekne trublje glas
i kad Vođa zove nas.
Hrabro juri k cilju svom,
za njime teži dušom svom.
Na konje prek smetnja juri svih
i sa zemljom sravnaj njih.
Složno juri k cilju svom,
da spasiš mili rod i dom.
Na cilju razvi zastavu
i rikni kao lav;
Za našu milu Hrvatsku
nek se vije crven, bijel i plav!
Na konje u borbu snagom svom
sad za prava, čast i dom,
pjevajuć iz grla sva:
nek nam živi Hrvatska!

D. JENKO:

NAPREJ

(slovenska himna)

Izvodi pjevački i tamburaški zbor